

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

11 декември 2019 година*

[Текст, поправен с определение от 13 февруари 2020 г.]

„Преюдициално запитване — Защита на физическите лица при обработването на лични данни — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 7 и 8 — Директива 95/46/ЕО — Член 6, параграф 1, буква в) и член 7, буква е) — Легитимност на обработването на лични данни — Национална правна уредба, позволяваща видеонаблюдение с цел да се гарантира сигурността и защитата на лица, имоти и стойности и да се постигнат законни интереси без съгласието на съответното лице — Въвеждане на система за видеонаблюдение в общите части на жилищна сграда“

По дело C-708/18

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Tribunalul București (Градски съд, Букурещ, Румъния) с акт от 2 октомври 2018 г., постъпил в Съда на 6 ноември 2018 г., в рамките на производство по дело

ТК

срещу

Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: A. Prechal (докладчик), председател на състава, L. S. Rossi, J. Malenovský, F. Biltgen и N. Wahl, съдии,

генерален адвокат: G. Pitruzzella,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

- за румънското правителство, от С.-R. Canțâr, О.-С. Ichim и А. Wellman, в качеството на представители,
- за чешкото правителство, от М. Smolek, J. Vlácil и О. Serdula, в качеството на представители,

* Език на производството: румънски.

- за датското правителство, от J. Nyman-Lindgren, M. Wolff и P. Z. L. Ngo, в качеството на представители,
- [Поправено с определение от 13 февруари 2020 г.] за Ирландия, от M. Browne, G. Hodge и A. Joose, в качеството на представители, подпомагани от D. Fennelly, BL,
- за австрийското правителство, първоначално от G. Hesse и J. Schmoll, а впоследствие от J. Schmoll, в качеството на представители,
- за португалското правителство, от L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, L. Medeiros, I. Oliveira и M. Cancela Carvalho, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от H. Kranenborg, D. Nardi и L. Nicolae, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 6, параграф 1, буква д) и член 7, буква е) от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 1995 г., стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10), както и на членове 8 и 52 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между ТК и Asociația de Proprietari bloc M5A-Scara A (сдружение на съсобствениците на блок М5А, вход А, Румъния, наричано по-нататък „сдружението на съсобствениците“) във връзка с искането на ТК това сдружение да се задължи да изключи системата за видеонаблюдение на сградата и да сваля инсталираните в общите части на същата камери.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Директива 95/46 е отменена и заменена, считано от 25 май 2018 г., с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (ОВ L 119, 2016 г., стр. 1). При все това предвид датата на настъпване на фактите по спора в главното производство за последния продължават да се прилагат разпоредбите на тази директива.
- 4 Съгласно член 1 от Директива 95/46 тя е имала за предмет защитата на основните права и свободи на физическите лица, и в частност правото им на личен живот при обработването на лични данни, както и премахването на пречките пред свободното движение на тези данни.

5 Член 3, параграф 1 от посочената директива е предвиждал:

„Настоящата директива се прилага към пълната или частична обработка на лични данни с автоматизирани средства, както и към обработката със средства, които не са автоматизирани, на лични данни, съставляващи част от файлова система или които са предназначени да съставляват част от файлова система“.

6 Глава II от посочената директива е включвала раздел I, озаглавен „Принципи, отнасящи се до качеството на данните“, състоящ се от член 6 от същата директива, който е гласял:

„1. Държавите членки предвиждат, че личните данни трябва:

- а) да се обработват справедливо и законно;
- б) да се събират за конкретни, ясно формулирани и законни цели и да не бъдат допълнително обработени по начин, който е несъвместим с тези цели. Допълнителната обработка на данните за исторически, статистически или научни цели няма да се разглежда като несъвместима, при условие че държавите членки предоставят необходимите гаранции за това;
- в) да бъдат адекватни, релевантни, и да не са прекомерни по отношение на целите, за които се събират и/или обработват допълнително;
- г) да бъдат точни и при необходимост да се актуализират; трябва да се предприемат всички възможни разумни стъпки, за да се гарантира, че данни, които са неточни или непълни по отношение на целите, за които са събрани, или за които се обработват допълнително, се изтриват или поправят;
- д) да се поддържат във форма, която позволява идентифицирането на съответните физически лица за срок не по-дълъг от необходимия за целите, за които тези данни са събрани или обработени допълнително. Държавите членки предвиждат подходящи гаранции за личните данни, съхранявани за по-дълъг срок за исторически, статистически или научни цели.

2. Администраторът осигурява спазването на параграф 1“.

7 Член 7 от Директива 95/46, който се съдържа в раздел II от глава II, озаглавен „Критерии за законосъобразност на обработването на лични данни“, е имал следното съдържание:

„Държавите членки предвиждат, че обработването на лични данни може да се извършва, само ако:

- а) съответното физическо лице е дало недвусмислено своето съгласие за това;

или

- б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който съответното физическо лице е страна, или за да се предприемат стъпки по искане на съответното физическо лице преди сключването на договора;

или

- в) обработването е необходимо за спазването на правно задължение, чийто субект е администраторът; или

или

- г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизнено важни интереси на съответното физическо лице;

или

- д) обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес или при упражняване на официалните правомощия, които са предоставени на администратора или трето лице, на което се разкриват данните

или

- е) обработването е необходимо за целите на законните интереси, преследвани от администратора или от трето лице или лица, на които се разкриват данните, с изключение на случаите, когато пред тези интереси имат преимущество интереси, свързани с основните права и свободи на съответното физическо лице, които изискват защита по силата на член 1, параграф 1“.

Румънската правна уредба

- 8 Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu relație la prelucrarea datelor cu primăria datelor cu caracter personal și libera circulație (Закон № 677/2001 за защита на лицата при обработването на личните данни и свободното движение на тези данни) (Monitorul Oficial, част I, № 790 от 12 декември 2001 г.), изменен със Закон № 102/2005 и извънредно постановление на правителството № 36/2007, приложим *ratione temporis* към спора по главното производство, е бил приет с цел транспониране на Директива 95/46 в румънското право.

- 9 Член 5 от този закон е гласял:

„1. Всяко обработване на лични данни, освен когато се отнася до данните от категориите, посочени в член 7, параграф 1 и членове 8 и 10, може да се извърши само ако съответното лице изрично и недвусмислено е дало своето съгласие за това.

2. Съгласието на съответното лице не се изисква в следните случаи:

- а) когато обработването е необходимо за изпълнението на договор или на предварителен договор, по който съответното лице е страна, или за приемането на мерки, по негово искане, преди сключването на договор или на предварителен договор;
- б) когато обработването е необходимо за защитата на живота, физическата неприкосновеност или здравето на съответното лице или друго застрашено лице;
- в) когато обработването е необходимо за спазването на законово задължение на администратора;
- д) когато обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или за целите на упражняването на публични правомощия, които са предоставени на администратора или трето лице, на което са разкрити данните;
- е) когато обработването е необходимо за реализирането на легитимен интерес на администратора или трето лице, на което са разкрити данните, при условие че този интерес не накърнява интереса или правата и свободите на съответното физическо лице;

- f) обработването се отнася до данни, получени от обществено достъпни документи в съответствие със закона;
- g) когато обработването се извършва изключително за статистически цели, за историческо или научно изследване, а данните остават анонимни по време на третирането.
3. Разпоредбите на параграф 2 не засягат законовите разпоредби, уреждащи задължението на публичните органи за спазване и защита на интимния, семейния и личния живот“.
- 10 Член 1 от Решение № 52/2012 на Autoritate Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal (Национален орган за наблюдение на обработването на личните данни, Румъния, наричан по-нататък „ANSPDCP“) относно обработването на личните данни чрез използването на средствата за видеонаблюдение в редакцията, приложима към спора по главното производство, е предвиждал:
- „Събирането, записването, съхранението, използването, предаването, оповестяването или всяка друга операция по обработка на изображения със средства за видеонаблюдение, които позволяват пряко или косвено идентифицирането на физически лица, представляват операции по обработване на лични данни, които попадат в приложното поле на [Закон № 677/2001]“.
- 11 Член 4 от това решение е гласял:
- „Видеонаблюдение може основно да се извършва със следните цели:
- a) предотвратяването и противодействието на закононарушенията;
 - b) наблюдаването на движението по пътищата и установяването на нарушения на правилата за движение по пътищата;
 - c) осигуряването на охраната и защитата на лица, вещи и ценности, на обществените сгради и съоръжения, както и на прилежащите им пространства;
 - d) изпълнението на мерки от обществен интерес или упражняването на властнически правомощия;
 - e) осъществяването на законни интереси, при условие че не се накърняват основните права и свободи на съответните лица“.
- 12 Съгласно член 5, параграфи 1—3 от това решение:
- „1. Видеонаблюдението може да се извършва на открити или предназначени за обществен достъп места и пространства, включително по обществените пътища за достъп, намиращи се в обществен или частен имот, при предвидените в закона условия.
2. Камерите за видеонаблюдение се инсталират на видимо място.
3. Забранено е използването на скрити средства за видеонаблюдение освен в предвидените в закона случаи“.
- 13 Член 6 от същото решение е гласял:
- „Обработката на лични данни чрез системи за видеонаблюдение се извършва с изричното и недвусмислено съгласие на съответното лице или в случаите по член 5, параграф 2 от Закон № 677/2001 [...]“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 14 ТК живее в собствен апартамент, намиращ се в сградата М5А. По искане на някои съсобственици на сградата, на общо събрание, проведено на 7 април 2016 г., сдружението на съсобствениците приема решение, с което се одобрява инсталирането на камери за видеонаблюдение в нея.
- 15 В изпълнение на това решение три камери за видеонаблюдение са инсталирани в общи части на сградата М5А. Първата камера е ориентирана към входа на сградата, докато втората и третата камера са инсталирани съответно във входния коридор на партера и в асансьора на сградата.
- 16 ТК се противопоставя на инсталирането на тази система за видеонаблюдение, тъй като тя представлява нарушение на правото на зачитане на личния живот.
- 17 Като констатира, че независимо от многобройните постъпки и писменото признаване от сдружението на съсобствениците на незаконността на въведената система за видеонаблюдение тази система продължава да функционира, ТК сезира запитващата юрисдикция с цел посоченото сдружение да бъде задължено да демонтира трите камери и да ги изключи окончателно, като в противен случай да му се наложи глоба.
- 18 Пред тази юрисдикция ТК изтъква, че разглежданата система за видеонаблюдение нарушава първичното и вторичното право на Съюза, по-специално правото на зачитане на личния живот, както и националната правна уредба относно правото на зачитане на личния живот. Освен това той посочва, че сдружението на съсобствениците е поело функциите на администратор на лични данни, без да е следвало процедурата по регистрация, предвидена за тази цел от закона.
- 19 Сдружението на съсобствениците посочва, че решението за инсталиране на система за видеонаблюдение е било взето, за да може да се упражнява възможно най-ефикасен контрол на лицата, които влизат и излизат от блока, тъй като асансьорът е бил опустошен няколко пъти и множество апартаменти, както и общите части на блока са били обирани.
- 20 То също така уточнява, че други мерки, които е взело преди това, а именно инсталирането на система за вход с интерфон и магнитна карта, не са възпрепятствали повторното извършване на нарушения от този вид.
- 21 Сдружението на съсобствениците освен това изпраща на ТК протокола, който е съставило с дружеството, инсталирало камерите от системата за видеонаблюдение, като посочва, че на 21 октомври 2016 г. е извършено заличаване и прекъсване на връзката с твърдия диск на системата, че същата е била изключена и че записите са били изтрети.
- 22 То му изпраща и друг протокол от 18 май 2017 г., от който е видно, че трите камери за видеонаблюдение са били демонтирани. В този протокол се уточнява, че междуременно сдружението на съсобствениците е направило необходимите постъпки, което му позволява да бъде регистрирано като администратор на лични данни.
- 23 Пред запитващата юрисдикция обаче ТК отбелязва, че трите камери за видеонаблюдение все още били на място.
- 24 Запитващата юрисдикция отбелязва, че член 5 от Закон № 677/2001 предвижда общо, че обработване на лични данни, като видеозаписи посредством система за видеонаблюдение, може да се извърши само ако съответното лице изрично и недвусмислено е дало своето съгласие. При все това параграф 2 от същия член съдържа редица изключения от това правило, сред които е

изискването обработването на лични данни да е необходимо за защита на живота, физическата неприкосновеност или здравето на визираното лице или на друго застрашено лице. Решение № 52/2012 на ANSPDCP предвиждало изключение от същото естество.

- 25 По-нататък запитващата юрисдикция се позовава по-специално на член 52, параграф 1 от Хартата, прогласяващ принципа, че трябва да е налице отношение на пропорционалност между целта на намесата в правата и свободите на гражданите и използваните средства.
- 26 Според тази юрисдикция обаче разглежданата система за видеонаблюдение явно не е била използвана по начин или с цел, които да са в разрез с декларираната от сдружението на съсобственици цел, а именно защита на живота, физическата неприкосновеност и здравето на съответните лица, тоест съсобствениците на недвижимия имот, в който тази система е била инсталирана.
- 27 При тези обстоятелства Tribunalul București (Градски съд, Букурещ, Румъния) решава да спре производството по делото и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) Следва ли членове 8 и 52 от Хартата, както и член 7, буква е) от Директива 95/46 да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, а именно член 5, параграф 2 от [Закон № 677/2001] и член 6 от [Решение № 52/2012 на ANSPDCP], която предвижда възможността да се извършва видеонаблюдение с цел да се осигури охраната и защитата на лица, вещи и ценности, както и с цел защитата на законни интереси без съгласието на засегнатите лица?
- 2) Следва ли членове 8 и 52 от Хартата да се тълкуват в смисъл, че ограниченията на правата и свободите в резултат на видеонаблюдението са в съответствие с принципа на пропорционалност, както и с изискването да са „необходими“ и да отговарят на „цели от общ интерес или на необходимостта да се защитят правата и свободите на други хора“, когато администраторът има възможност да вземе други мерки за защита на съответния законен интерес?
- 3) Следва ли член 7, буква е) от Директива 95/46 да се тълкува в смисъл, че „законният интерес“ на администратора трябва да е доказан, както и да е възникнал и все още съществуващ към момента на обработването на данните?
- 4) Следва ли член 6, параграф 1, буква д) от Директива 95/46 да се тълкува в смисъл, че обработването на данни (видеонаблюдение) е прекомерно и не е адекватно, когато администраторът има възможност да вземе други мерки за защита на съответния законен интерес?“.

По преюдициалните въпроси

- 28 В самото начало следва да се констатира, на първо място, че макар с четвъртия си въпрос запитващата юрисдикция да се позовава на член 6, параграф 1, буква д) от Директива 95/46, тя не дава никакво обяснение относно релевантността на тази разпоредба за целите на решаването на спора в главното производство.
- 29 Всъщност посочената разпоредба се отнася единствено до изискванията, на които трябва да отговаря съхраняването на лични данни. Нищо в преписката, с която разполага Съдът, обаче не позволява да се приеме, че спорът в главното производство се отнася до този аспект.

- 30 За сметка на това, доколкото с този въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали въвеждането на система за видеонаблюдение като разглежданата пред нея е пропорционално на преследваните цели, следва да се отбележи, че въпросът дали събраните от тази система лични данни отговарят на изискването за пропорционалност, се отнася до тълкуването на член 6, параграф 1, буква в) от Директива 95/46.
- 31 Последната разпоредба обаче трябва да се вземе предвид при проверката на второто условие за прилагане, поставено в член 7, буква е) от Директива 95/46, според което обработването на лични данни трябва да бъде „необходимо“ за осъществяването на преследвания законен интерес.
- 32 На второ място, с първия и втория си въпрос запитващата юрисдикция се позовава на членове 8 и 52 от Хартата, взети поотделно или във връзка с член 7, буква е) от Директива 95/46. Съдът вече е уточнил обаче, че преценката на условието, предвидено в тази разпоредба, относно съществуването на основни права и свободи на лицето, субект на защитата на данните, които имат предимство пред законните интереси, преследвани от администратора на данните или от трето лице или лица, на които се разкриват данните, изисква претегляне на разглежданите противоположни права и интереси, което по принцип зависи от обстоятелствата на конкретния случай и в рамките на което лицето или институцията, които го извършват, трябва да отчетат значението на правата на съответното физическо лице, произтичащи от членове 7 и 8 от Хартата (решение от 24 ноември 2011 г., Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito, C-468/10 и C-469/10, EU:C:2011:777, т. 40). От това следва, че в конкретния случай тези членове 8 и 52 не трябва да се прилагат изолирано.
- 33 С оглед на гореизложеното следва да се приеме, че с въпросите си, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 6, параграф 1, буква в) и член 7, буква е) от Директива 95/46 във връзка с членове 7 и 8 от Хартата трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национални разпоредби, които разрешават въвеждането на система за видеонаблюдение като разглежданата в главното производство система, инсталирана в общите части на недвижим имот за жилищни нужди, за да преследва законни интереси, изразяващи се в гарантиране на охраната и защитата на лицата и имуществото, без съгласието на засегнатите лица.
- 34 Следва да се напомни, че наблюдение, извършено посредством видеозаснемане на лица, записано върху устройство за дългосрочно съхранение, а именно твърд диск, представлява в съответствие с член 3, параграф 1 от Директива 95/46 обработване на лични данни с автоматизирани средства (решение от 11 декември 2014 г., Ryneš, C-212/13, EU:C:2014:2428, т. 25).
- 35 Следователно система за видеонаблюдение с камера трябва да се квалифицира като обработване на лични данни с автоматизирани средства по смисъла на посочената разпоредба, когато инсталираният диспозитив позволява записването и съхраняването на лични данни, като изображения, позволяващи идентифицирането на физически лица. Запитващата юрисдикция следва да провери дали разглежданата в главното производство система притежава такива характеристики.
- 36 Освен това обработването на лични данни трябва да отговаря, от една страна, на отнасящите се до качеството на данните принципи, прогласени в член 6 от Директива 95/46, и от друга страна, на някой от шестте критерия за законосъобразност на обработването на лични данни, изброени в член 7 от същата директива (решение от 13 май 2014 г., Google Spain и Google, C-131/12, EU:C:2014:317, т. 71 и цитираната съдебна практика).

- 37 Член 7 от Директива 95/46 съдържа изчерпателен списък на случаите, в които обработването на лични данни може да се счита за законно. Държавите членки не могат нито да добавят нови критерии за законност на обработването на лични данни към посочения член, нито да предвиждат допълнителни изисквания, които да изменят обхвата на някой от посочените в този член шест критерия (решение от 19 октомври 2016 г., Breyer, C-582/14, EU:C:2016:779, т. 57).
- 38 От това следва, че за да може обработване на лични данни да се счита за законно, то трябва да спада към един от шестте случая, предвидени в член 7 от Директива 95/46.
- 39 Поставените от запитващата юрисдикция въпроси се отнасят по-специално до принципа за законосъобразност на обработването на данни, предвиден в член 7, буква е) от Директива 95/46 — разпоредба, която е транспонирана в румънския правен ред с член 5, параграф 2, буква е) от Закон № 677/2001, към който препраща и член 6 от Решение № 52/2012 на ANSPDCP, що се отнася по-специално до обработването на лични данни посредством видеонаблюдение.
- 40 Следователно член 7, буква е) от Директива 95/46 предвижда три кумулативни условия, за да бъде обработването на лични данни законосъобразно, а именно, първо, администраторът или третото лице, или третите лица, на които се разкриват данните, да преследват законни интереси, второ, обработването на личните данни да е необходимо за целите на преследваните законни интереси и трето, основните права и свободи на лицето, ползващо се от защитата на данните, да нямат преимущество върху преследваните законни интереси (решение от 4 май 2017 г., Rigas satiksme, C-13/16, EU:C:2017:336, т. 28).
- 41 Следва да се подчертае, че член 7, буква е) от Директива 95/46 не изисква съгласието на съответното лице. При все това подобно съгласие е посочено като условие, на което е подчинено обработването на лични данни, единствено в член 7, буква а) от тази директива.
- 42 В случая целта, която преследва по същество администраторът на данните, като въвежда система за видеонаблюдение като разглежданата в главното производство, а именно защитата на собствеността, здравето и живота на съсобственици на недвижим имот, може да се квалифицира като „законен интерес“ по смисъла на член 7, буква е) от Директива 95/46. Следователно първото посочено в тази разпоредба условие по принцип изглежда изпълнено (вж. по аналогия решение от 11 декември 2014 г., Rynėš, C-212/13, EU:C:2014:2428, т. 34).
- 43 Въпреки това запитващата юрисдикция иска да се установи дали първото от предвидените в член 7, буква е) условия трябва да се разбира в смисъл, че интересът, преследван от съответния администратор, трябва, от една страна, да бъде „доказан“ и от друга страна, да бъде „възникнал и все още съществуващ към момента на обработването“.
- 44 В това отношение следва да се отбележи, както изтъкват румънското и чешкото правителство, Ирландия, австрийското правителство, португалското правителство и Комисията, че тъй като в съответствие с член 7, буква е) от Директива 95/46 администраторът на личните данни или третото лице, на което данните се предоставят, трябва да преследва законен интерес, който да обосновава това обработване, този интерес трябва да е възникнал и все още съществуващ към датата на обработката и да няма хипотетичен характер към тази дата. При все това при преценката на всички обстоятелства в конкретния случай не би могло непременно да се изисква преди това да е била накърнена сигурността на имуществото и на лицата.
- 45 В случая в положение като разглежданото в главното производство условието за наличие на възникнал и все още съществуващ интерес при всички случаи изглежда изпълнено, тъй като запитващата юрисдикция отбелязва, че кражби, кражби с взлом и вандалистични актове са

били извършени преди въвеждането на системата за видеонаблюдение, при това въпреки инсталирането във входа на сградата на защитна система, състояща се от интерфон и магнитна карта.

- 46 Що се отнася до второто предвидено в член 7, буква е) от Директива 95/46 условие обработването на лични данни да е необходимо за осъществяването на преследвания законен интерес, Съдът напомня, че дерогации и ограничения на принципа за защита на личните данни се предвиждат само доколкото това е строго необходимо (решение от 4 май 2017 г., Rīgas satiksme, C-13/16, EU:C:2017:336, т. 30 и цитираната съдебна практика).
- 47 Това условие налага на запитващата юрисдикция да провери, че законният интерес от обработката на данните, който се преследва с разглежданото в главното производство видеонаблюдение и по същество се изразява в гарантиране на сигурността на имуществата и лицата и в предотвратяване извършването на нарушения, не може разумно да се постигне по толкова ефикасен начин с други средства, които засягат в по-малка степен свободите и основните права на въпросните лица, по-специално правата на зачитане на личния живот и на защита на личните данни, гарантирани с членове 7 и 8 от Хартата.
- 48 Освен това, както поддържа Комисията, условието, свързано с необходимостта на обработването, трябва да бъде разгледано заедно с принципа за „минималното съдържание на данните“, прогласен в член 6, параграф 1, буква в) от Директива 95/46, според който личните данни трябва да бъдат „адекватни, релевантни и да не са прекомерни по отношение на целите, за които се събират и/или обработват допълнително“.
- 49 От преписката, с която разполага Съдът, следва, че изискванията, свързани с пропорционалността на разглежданото в главното производство обработване на данни, изглежда, са били взети предвид. Всъщност е безспорно, че алтернативни мерки, състоящи се в инсталирана във входа на блока система за сигурност, състояща се от интерфон и магнитна карта, са били приложени първоначално, но са се оказали недостатъчни. Освен това разглежданата система за видеонаблюдение е ограничена до общите части на съсобствеността и до пътищата за достъп до нея.
- 50 При все това пропорционалността на обработването на данни чрез система за видеонаблюдение трябва да се преценява, като се отчитат конкретните условия за въвеждането и функционирането на тази система, които трябва да ограничават отражението върху правата и свободите на съответните лица и същевременно да гарантират ефективността на разглежданата система за видеонаблюдение.
- 51 Така, както изтъква Комисията, условието, свързано с необходимостта от обработването, предполага администраторът да трябва да провери например дали е достатъчно видеонаблюдението да функционира само през нощта или извън нормалните работни часове и да блокира или да прави неясни записите, направени в зони, в които наблюдението не е необходимо.
- 52 Накрая, що се отнася до третото условие, предвидено в член 7, буква е) от Директива 95/46, относно съществуването на основни права и свободи на лицето, засегнато от защитата на данните, които имат предимство пред законния интерес, преследван от администратора на данните или от трето лице или лица, на които същите се разкриват, следва да се напомни, както вече бе споменато в точка 32 от настоящото решение, че преценката на това условие изисква да се претеглят съответните противоположни права и интереси в зависимост от конкретните обстоятелства на съответния случай, при който трябва да се вземе предвид значението на правата на съответното лице, произтичащи от членове 7 и 8 от Хартата.

- 53 В това отношение Съдът е приел, че член 7, буква е) от Директива 95/46 не допуска държава членка да изключи категорично и безусловно възможността за обработване на някои категории лични данни, без да позволи претегляне във всеки конкретен случай на съответните противоположни права и интереси. Държава членка не може да определи за тези категории окончателно резултата от претеглянето на противоположните права и интереси, без да допуска различен резултат в зависимост от обстоятелствата на конкретния случай (решение от 19 октомври 2016 г., Breyer, C-582/14, EU:C:2016:779, т. 62).
- 54 От практиката на Съда следва също, че за да се пристъпи към това претегляне, е възможно да се вземе предвид обстоятелството, че тежестта на засягане на основните права на лицето, чиито данни се обработват, може да е различна според това дали разглежданите данни могат да бъдат получени чрез общодостъпни източници (вж. в този смисъл решение от 4 май 2017 г., Riga satiksme, C-13/16, EU:C:2017:336, т. 32).
- 55 За разлика от обработването на данни, съдържащи се в общодостъпни източници, обработването на данни от източници, които не са общодостъпни, предполага, че администраторът и евентуално едно или повече трети лица, на които се разкриват данните, ще узнаят сведения за личния живот на съответното лице. Това по-тежко засягане на правата на съответното лице, прогласени в членове 7 и 8 от Хартата, трябва да се вземе предвид, като се претегли спрямо законните интереси, преследвани от администратора или от едно или повече трети лица, на които се разкриват данните (вж. в този смисъл решение от 24 ноември 2011 г., Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito, C-468/10 и C-469/10, EU:C:2011:777, т. 45).
- 56 Критерият, свързан със тежестта на засягането на правата и свободите на съответното лице, представлява съществен елемент от съпоставянето или претеглянето на интересите във всеки отделен случай съгласно член 7, буква е) от Директива 95/46.
- 57 На това основание трябва по-специално да се държи сметка за естеството на разглежданите лични данни, и по-специално за евентуално чувствителния характер на тези данни, както и за естеството и конкретните условия на обработването на разглежданите данни, по-специално на броя на лицата, които имат достъп до тях, и до условията за достъп до същите.
- 58 За целите на това претегляне са релевантни и разумните очаквания на съответното лице, че личните му данни няма да бъдат обработвани, когато при обстоятелствата в конкретния случай това лице не може разумно да очаква последващото им обработване.
- 59 На последно място, тези обстоятелства трябва да се претеглят спрямо значимостта за всички съсобственици на съответния недвижим имот на легитимния интерес, преследван в конкретния случай от разглежданата система за видеонаблюдение, доколкото по същество тя цели да осигури защитата на вещите, здравето и живота на тези съсобственици.
- 60 С оглед на гореизложеното на поставените въпроси следва да се отговори, че член 6, параграф 1, буква в) и член 7, буква е) от Директива 95/46 във връзка с членове 7 и 8 от Хартата трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национални разпоредби, които разрешават въвеждането на система за видеонаблюдение като разглежданата в главното производство система, инсталирана в общите части на жилищна сграда, за да преследва законни интереси, изразяващи се в гарантиране на охраната и защитата на лицата и имуществото, без съгласието на засегнатите лица, ако обработването на лични данни посредством разглежданата система за видеонаблюдение отговаря на условията, поставени в посочения член 7, буква е), което запитващата юрисдикция има задачата да провери.

По съдебните разноси

- ⁶¹ С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноси. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

Член 6, параграф 1, буква в) и член 7, буква е) от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни, във връзка с членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национални разпоредби, които разрешават въвеждането на система за видеонаблюдение като разглежданата в главното производство система, инсталирана в общите части на жилищна сграда, за да преследва законни интереси, изразяващи се в гарантиране на охраната и защитата на лицата и имуществото, без съгласието на засегнатите лица, ако обработването на лични данни посредством разглежданата система за видеонаблюдение отговаря на условията, поставени в посочения член 7, буква е), което запитващата юрисдикция има задачата да провери.

Подписи